

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2013

UN SUPERHEROI EXTRAORDINARI

Inici: Autoria Seminari Dinamització Biblioteques Escolars (*CRP Baix Llobregat I – Sant Feliu de Llobregat*)

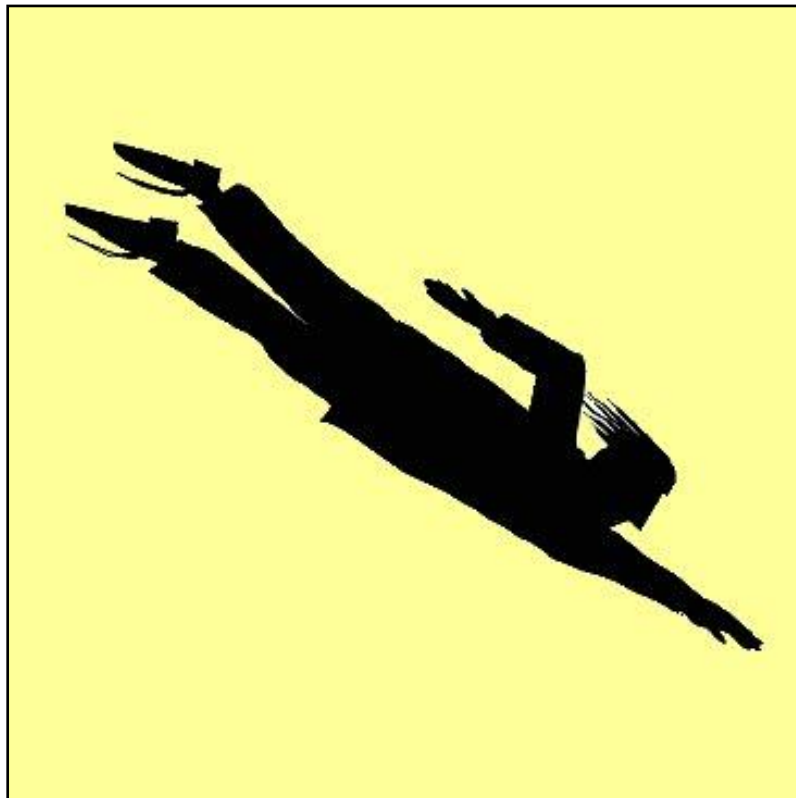
Nus: Alumnes 5èB Escola Miquel Martí i Pol, Sant Feliu de Llobregat
(Tutor: Feliu Ferré Roig)

Desenllaç: Alumnes 6èB Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Eva Aguado)

Jo no hi era, però em van explicar que una vegada va existir un superheroi divertit com el que més.

Tot li sortia al revés.

Tenia les orelles tan grans que li permetien volar i el poder extraordinari de . . .

... fer riure a tothom. El superheroï deia que els nens i nenes sempre havien d'estar contents i feliços i que estar trist no servia de res.

Un matí, el superheroï passejava per la ciutat fent riure a tothom que es trobava pel carrer.

Tot el món el coneixia i quan el veien venir ja començaven a riure. Per on ell passava mai ningú estava trist i la felicitat i l'alegria eren a l'ordre del dia.

Un matí, a primera hora, assegut en un banc va veure un nen que no reia, estava molt trist.

El superheroï va anar a veure el nen i amb la bona intenció de fer-lo riure i així ser feliç, va aconseguir tot el contrari, fer-lo plorar i posar-lo encara més trist.

El superheroï, es va quedar molt sorprès, ja que mai li havia passat una cosa semblant, sempre havia aconseguit fer riure a tothom qui estava trist.

Lavors li va preguntar:

- **Com és que no rius?**
- **No vull riure perquè he perdut la felicitat.** -va dir-li el nen plorant.
- **Doncs vine amb mi i la trobaràs.** -li va dir el superheroï.

Tot d'una el va agafar, i se'l va posar a l'espatlla.

- **Agafa't ben fort que ara volarem.**

Així que va començar a moure les orelles molt i molt ràpid i com les tenia molt més grans que el cap, va començar a enlairar-se ben amunt fins arribar als núvols.

El nen es va quedar molt sorprès ja que mai havia volat, però agafat al superheroï es sentia molt segur.

El superheroi el va portar a un circ d'un amic seu que es deia: “**Circus, risus, gracijs, felisus!**”

Era el circ més important i famós de tot el món i on tots els nens i nenes que hi havien anat, sempre havien sortit molt contents i feliços.

Era molt gran i molt alt i tenien animals de tot tipus i els pallassos més riallers i més divertits del món mundial.

Així que ben aviat van entrar al circ i va començar l'espectacle.

Els estaven a primera fila i de sobte des de la foscor més llunyana va aparèixer ...

... una gran porta il·luminada on sortien tots els treballadors del circ ajudant-se entre ells per fer que tot fos perfecte, poder ajudar el nen i finalment presentar-se per començar l'actuació.

El presentador va iniciar l'espectacle dient:

- ***Benvinguts al famós “Circus, risus, gracios, felisus!” On ningú surt d'aquest circ sense un gran somriure!***

Aleshores dirigint-se al nen va preguntar:

- ***Hi ha algú que estigui trist?***

El nen va aixecar la mà tímidament i el presentador va contestar:

- ***Doncs farem que siguis feliç! Què comenci l'espectacle!***

I tothom va començar a aplaudir.

A la primera actuació va aparèixer un unicorn blanc, alt però en comptes d'una banya tenia una salsitxa al cap.

Va començar a ballar molt emocionat i, mentre ballava, movia el cap i la salsitxa anava d'un costat al l'altre.

El nen, tot i l'esforç de l'unicorn, continuava trist.

A continuació de l'unicorn, va aparèixer un pallasso i va confondre el superheroi amb un elefant, per les seves orelles.

Darrere del pallasso va aparèixer un fum negre, i de sobte va sortir un home amb un rostre sinistre que es feia dir el caça-somriures, perquè havia tingut una infància molt trista. Per això es dedicava a treure els somriures als nens i nenes.

Aleshores el nen va pensar que possiblement havia estat ell qui li havia tret el somriure.

Hi havien escoltat que el caça-somriures tenia una caixa màgica on guardava tots els somriures dels nens contents.

Aleshores el nen i el superheroi van colar-se al vestidor del caça-somriures per veure si trobaven la caixa.

I així va ser, van obrir la caixa i van sortir tots els somriures de tots els nens i nenes.

Al veure que tots els nens del circ tornaven a ser feliços, el caça-somriures es va adonar de que el que havia fet estava molt malament i va prometre ser bo i no tornar a fer mai més el que havia fet.

L'espectacle ja s'havia acabat.

El nen començava a somriure una mica, però per al superheroi no era suficient...

Així que es va preocupar i el va portar a casa.

La seva mare estava molt preocupada.

El nen es va posar a veure els dibuixos a la televisió. Va veure un munt de coses divertides i no va parar de riure durant tres dies.

Aleshores el nen li va dir al superheroi:

- ***La perfecció no ho és tot, a vegades per ser feliç es necessita la imperfecció.***

Conte contat, conte acabat.